

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Pactionibvs Secvndo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

CAP. X.

Idem episcopo Herefordensi & abbati de Euesham.

Ad aures nostras, G. clerico insinuante, peruenit, quod cum presbyter qui in ecclesia beatæ Mariæ ante portas Gloucestri, monachorum perpetuam vicariam obtinuerat, in fata concessisset, abbas & monachi ipsius loci diuino intuitu præscriptam vicariam ei concesserunt. Cum autem per præfatum abbatem & capitulum ad eandem vicariam G. diocesano fuisset episcopo præsentatus, quidam I. de Constantiis nomine, institutionem eius quarundam literarum intuitu, continentium quod idem abbas ei ecclesiam quæ primo vacaret, concesserat, impediuit: hinc est quod discretioni vestræ, &c. quatenus si præfatus L. a vobis super hoc requisitus, aliam causam rationabilem non prætenderit, nisi concessionem ecclesiæ quæ primo vacaret, pro eiusdem contradictione vel appellatione nullatenus dimittatis, quin auctoritate nostra diocesano episcopo mandetis, vt ad præsentationem prædicti abbatis & monachorum, supradictum G. ad vicariam præscriptam recipiat, & ei curam animarum committat, sicut moris & iuris est, si aliud non est quod eius institutionem debeat impedire.

DE PACTIONIBVS SECVNDO. PARS XLVIII.

CAP. I.

Alexander tertius VVigorniensis episcopo.

VENIENS ad apostolicæ sedis clementiam dilectus frater noster magister V. de Flameuill, sua nobis insinuatione monstrauit, quod cum monachi maioris monasterii terras in parochia beatæ Mariæ de Mertun excolant, ab eadem ecclesia coloni eorum omnia ecclesiastica tam necessaria quam voluntaria susceperint sacramenta: & tamen eidem ecclesiæ suas & Canonibus sacris institutas decimas soluere contradicunt, sed de frugibus ei tertiam partem soluerunt, & duas sibi retinere præsumunt. De reliquis autem minutis decimis, vtpote nutrimentis animalium & fructibus hortorum, nil penitus præstare non eru-

Vuuu iij

bescunt : arbitrantur autem ad hoc sese tueri cuiusdam transactionis pactione inter præfatos monachos & quemdam sacerdotem memorati V. prædecessorem ita factam, videlicet vt de duabus carrucatis terræ, quas in dominio suo monachi tenent, tertiam dumtaxat decimarum partem frugum exoluere debeant, reliquas sibi retinendo. Quo fit, vt exinde occasionem sibi sumentes malignandi, prædia ex agricolarum defectu ad eos deuoluta, monachi in suum magis astute, quam prouide dominium conuertant : & quatuor vel forte plures carrucatas duabus aggregent, non aliter de illis decimis præstantes, quam de duabus præstitissent, cum secundum tenoris compositionem integras de illis decimationes soluere tenerentur. Quapropter discretioni tuæ, &c. quatenus cum exinde fueris requisitus, vtraque parte ante tuam præsentiam conuocata, rei veritatem diligenter inquiras, & nisi priuilegium clementia sedis apostolicæ sibi super hoc indultum coram te præfati palam produxerint, vel nisi transactionem sibi scriptam, auctoritate apostolica confirmatam esse docuerint, cum alioqui inter personas potius quam inter ecclesias ita facta videatur, ne pacta inter alios facta, aliis obesse patiamur, omni dilatione & appellatione remota, præfatos monachos & eorum agricolas decimationes vniuersas, ex quibuslibet rebus prouenientes, ex integro absque omni diminutione supradictæ ecclesiæ beatæ Mariæ de Mertun, iugi præstatione singulis annis præstare, & etiam illorum quæ illicite detinuerunt, certam æstimationem restituere, cum omni distinctione compellas. Quod si discretioni tuæ secundum ea quæ proponuntur tibi in iudicio, visum fuerit, præfatos monachos non nisi ad tertiæ partis decimationum præstationem secundum iustitiam vrgere posse, tunc omnium eorum quæ Canones decimanda decreuerunt, appellatione remota, supradictos monachos tertiam partem ecclesiæ iam dictæ, apostolica auctoritate præstare decimas cogas.

Pacta inter
alios facta,
aliis non
obesse.

CAP. II. *Item Gregorius vniuersis episcopis.*

Scripta fraternitatis vestræ relegentes, agnouimus quod hi qui contra Hadrianum fratrem & coepiscopum N. aliqua dixerant, modo cum eodem episcopo in amicitiam

ANNO
CHRISTI
1179.

conuenissent, & magna nobis ad præsens facta est de eorum vnitate lætitia. Sed quoniam ea quæ dicta sunt, indiscussa permanere non patimur, sedis nostræ diaconem ad ea inuestiganda dirigimus: quia nos facinora ea quæ audiuius, dissimulare non debemus, præsertim cum accusatores & accusatum gratiam inter se iudicatis fecisse: hoc vobis necesse est subtiliter perscrutari, ne forte eorum comparata concordia, quod absit, non ex necessitate, sed præmio facta esse constiterit.

CAP. III.

Vrbanus tertius abbatibus de VVillebec & de Suluestun.

Gratum gerimus & acceptum, quod in negotiis commissis vestræ iurisdictioni, debitam curam impenditis, & in his quæ dubitationem faciunt, pro grauitate vestri officii censuram sedis apostolicæ postulatis. Sane consuluit nos vestra discretio, an ante obitum delegantis, proposito citationis edicto, lite vero post mortem delegantis contestata, delegatus iudex nihilo minus debeat in causa procedere: & vtrum is intelligatur appellationi renuntiasse, qui ea interposita ad producendos testes inducias postulauit, & deinde productioni & allegationi renuntians, attestationes petiit solenniter publicari, sicut hoc totum circa decessum bonæ memoriæ prædecessoris nostri Lucii, qui vos iudices delegauit, sub examine vestro asseritis contigisse. Nos autem inquisitioni vestræ taliter respondemus, quod cum in priore casu citatione facta quasi cœptum sit negotium, & maxime, si delegatus non sit certus de obitu delegantis, potest & debet in causa procedi: tenebitque quod iustitia præuia fuerit iudiciali tramite diffinitum. In secundo casu videtur ab appellatione recessum, si secundum ea quæ præmissa sunt, eum qui appellauerat, constiterit processisse.

7. q. 1. Si quis prebyter.

11. q. 3. Si quis episcopus. 16. q. 3. Per singulas.